

der betyder boligen meget. Jeg ved ikke, hvorfor der måske ikke er lavet helt så mange boliger, som vi havde regnet med, men det håber jeg der er andre der kan bidrage med at oplyse om.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Ja, jeg synes også, at det var en udmærket tale, og i virkeligheden er det måske lidt synd, at det er fru Inger Marie Bruun-Vierø, jeg spørger, men det er, fordi der flere gange i debatten har været brugt ét udtryk, som i hvert fald jeg har forsøgt at være med til nogle gange at bekæmpe, og fru Bruun-Vierø endte med det, nemlig at de sindslidende er en svag gruppe.

Kunne vi ikke blive fri for at høre ordene »svag gruppe«? Sindslidende er enormt fyldt med ressourcer. For at sige det lidt provokerende: Hvis man er professor i romerske vandmøller og er indlagt på en lukket afdeling 14 dage om året, hvorfor i himlens navn skulle man så ikke resten af året kunne være en god professor?

Det er det, at man sætter ordet svag på en gruppe. De er en udsat gruppe, klart en udsat gruppe. Men jeg synes, at vi skal passe på. Nu står meget af debatten i dag jo netop med, at man skal prøve at give værdighed, og man skal prøve at give selvtro og selvtillid osv., og så skal man have et stempel på ryggen, der hedder, at man er svag. Kunne vi ikke prøve at sige udsat i stedet for? For det er de. Det er jeg helt enig i. Og det er såmænd ikke til fru Bruun-Vierø som sådan, for andre siger det også, og jeg har forsøgt at vænne mig fra det.

Jeg møder bare sindslidende. I virkeligheden er nogle af de største kunstnere, vi har i denne verden, jo folk, der har været sindslidende. Det skal vi også huske på. Det er dem, der gør livet lidt skæggere.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Ja, De Radikales ordfører – det er nok nemmere at sige, og tager ikke så lang tid – talte også om enestuer på de psykiatriske hospitaler. Og nu har sundhedsministeren jo seks repræsentanter i H:S', Hovedstadens Sygehusfællesskabs, bestyrelse, og der ligger jo en vedtagelse, fra sygehusplanen blev til i 1996, om, at der skulle oprettes enestuer inden år 2002.

Det kan ikke nås. Det kan det overhovedet ikke. Og jeg vil da godt høre, hvad den radikale ordfører har at sige til det, og hvad den radikale ordfører vil gøre ved det. For beslutningen lig-

ger der fra 1996. Den radikale ordfører stemte jo for den i sin tid, og regeringen har ansvaret, en del af ansvaret, så hvad vil der ske på det her område?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg skal lige høre fru Inger Marie Bruun-Vierø: De skærmede afdelinger, tror den radikale ordfører ikke, at det er noget af det, som skal forblive i det her psykiatriske system? De skærmede afdelinger viser sig jo at give større frihedsgrader til de indlagte.

Og så er jeg da enig med den tidligere ordfører, hr. Peter Duetoft, omkring det med svage grupper. Det må man ikke kalde de psykisk syge. De kan have nogle svage sider i en periode, men jeg er enig i, at de har nogle ressourcer, som faktisk i gåseøjne langt overstiger almindelige menneskers. De kan lave rejsecafeer, de kan spille, de kan male og lave rejseklubber osv. Så jeg synes, sagt til den radikale ordfører, at det nok er et af de udtryk, som vi skal ændre, når vi taler om psykisk syge.

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Først til både hr. Peter Duetoft og fru Birthe Skaarup omkring sindslidende som svage grupper: Jeg er utrolig glad for, at den indvending kommer, for jeg er fuldstændig opmærksom på, at der også er mange ressourcer hos sindslidende.

Når jeg sagde det, var det i den kontekst, der handler om at kæmpe for at forbedre vilkårene, altså det politiske valgtema, som vi også er enige om det er svært at få stemmer på. I den sammenhæng er det, at jeg mener, at det er en svag gruppe, det har i hvert fald erfaringen vist, men jeg skal nok lade være at tage det i min mund nogen sinde mere lige nøjagtig, når det handler om sindslidende, for det får en forkert tone, så tak for påmindelsen.

Med hensyn til skærmede afdelinger mener jeg, ligesom jeg også fornemmede, at fru Birthe Skaarup mente, at de skal blive i det psykiatriske system.

Og til sidst til fru Tove Fergo: Ja, vi har jo haft fornøjelsen af at sidde i H:S' bestyrelse sammen og havde nogle ambitioner omkring enestuer i H:S. Det er jo, fordi Københavns Kommune fattes penge, ellers var det jo sket, for det er jo et spørgsmål om ressourcer, når den plan ikke er nået så langt, som den burde. Og jeg kan ikke